

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 4. An D. Iosephus semper Virgo permanserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

& corrupto, maximè cum ex tali conjugio puriſſimus & immaculatus agnus, quem nonniſi virgines ſequuntur quocumque ierit, proditurus eſſet. An non enim filium lectiſſimum ſequetur amantiſſimus Pater quocumque ierit? vel quomodo ſequetur quocumque ierit ſi non Virgo? Igitur ſecundùm hoc debuit fuiſſe caſtiſſimus D. Joſeph.

XXXIX. Probatur ſeptimò, quia Deus Sancto Prophetæ Eliæ Patri noſtro, cæteriſque filius Prophetarum ejus ſucceſſoribus, & anteceſſoribus noſtris, etiam ſub veteri Teſtamento inſpiravit & contulit virginitatem intuitu hujus Sanctiſſimæ Virginis, quia ſcilicet illos elegerat ut eſſent ipſi, & ejus honori ac obſequio ſpecialiſſimè conſecrati, ac illam in moribus ſuis referrent, ut ex Scripturâ latè probant infiniti Authores domeſtici & externi. Quantò ergo ampliori jure Divo Joſepho eam inſpiravit & contulit puritatem, qui futurus erat aliquando ejus ſponſus & unus cum ipſa?

XXX. Lipſius in monitiſ politiciſ cap. 17. refert de Carolo VIII. Galliarum Rege, quod cum Oppidum quoddam Italiæ (Toſcanellam vocat Duplexius) expugnâſſet, in militum direptione & excuſu, Virginem perhoneſtâ formâ ad pedes ſuos proſtratam habuit, quæ ejus tutelam à militum petulantia, pudicitiaque cuſtodiam eſſagitat. Ille à militibus eam ſervavit immunem, ſed ut juvenis erat, ſtatim ut oculos in eam conjeçit, tum libidinem adjeçit, ac demùm in lectum abjeçit jam immi-nuendam. Tunc illa toto animo anxia, tabulam in pariete ſuſpenſam, in quâ Deipara Virgo puerum mundi Salvatorem geſtabat, intuita, ita ad eum: ô Rex! per intactam hanc Virginem, inquit, oro & adjuro te, mihi virgini parce. Monuit ita Regem (non ſine Divæ Virginis ope) ut libidinem jam exilientem coereret. Mira res! Rex lachrymiſ profuſiſ eam amplexatus, liberam dimiſit cum dote quingentorum aureorum, & propinquis omnibus ac affinibus ejus captiviſ libertate donatiſ. Quod ſi homo aliâs libidine uſtuſ, ob illam puriſſimam & immaculatiſſimam Virginem, huic puellæ eam inſclamanti, virginitatem ſervavit, an

non Deus, cujus numine, hoc ille fecit, D. Joſephum ob eandem puriſſimam Virginem, cum quâ unus aliquando per immaculatum connubium futurus erat, omni corruptione immunem præſtitit? fuit ergo ille Cæli favor, & Dei in Joſephum amor, ut nõ hominem in carne mortali diceret, ſed Angelum in corpore humano.

Hanc porrò virtutem cæleſtem, quam docente D. Ambroſio lib. 1. de Virginitibus, paulò poſt inquit. *Non facile invenimus in terris, niſi poſtquam Deus in hac terreni corporiſ membra deſcendit,* videtur D. Joſephus quaſi à natura hauſiſſe, cum Deus eum gigni diſpoſuerit parentibus à concupiſcentiâ carniſ deſœcatis, qui nimirum ad ejus productionem proceſſerunt, non ut ſolet in aliarum prolium generatione, movente eos ad id concupiſcentiâ & lidine, ſed lege divinâ Deuteronomii c. 25. ut diximus in præcedentiſ.

Gaude igitur, verbis utor D. Auguſt. in Append. ſer. de diverſiſ ſer. 25. *O Sanctiſſime Joſeph! gaude, inquam, nimiumque congaude Virginitati Mariæ, qui ſolus meruiſti virginalem affectum poſſidere conjugii, quia per meritum virginitatiſ, ita ſeparatuſ eſ à concubitu uxoriſ, ut Pater dicariſ Salvatoriſ: ac deinde, Habe cum Mariâ conjugem tuâ communem virginitatem membrorum, quia de virginis membris naſcitur virtus Angelorum: ſit Mariâ Mater Chriſti virginitate ſervatâ: ſiſ autem & tu Pater Chriſti curâ caſtita-tiſ & honorificentiâ virginitatiſ, ut de virginis membris genitriciſ ſaculiſ Chriſtianiſ nulla ſit zelotypia.*

CAPUT IV.

An Divus Joſephus ſemper Virgo permanſerit?

CUM certum ſit ex infra dicendis Divam Virginem Deiparam Sancto Viro ſuo Joſepho ſupervixiſſe: vivente verò virgine aliam ſuperduxiſſe uxorem nefas ſit cogitare: viſo, Sectione præcedenti, quod incorruptuſ Virginem duxit, reſtat, ut probetur fuiſſe ſemper cæleſtibus & Virgo, oftendere, quod cæli.

caelibem semper ac Virginem cum Virgine sponsâ suâ vitam duxerit. Hoc verò tam multis est executum à SS. Patribus, ut nihil superfit, quod à nobis hâc in materia addi possit.

- II. Verumtamen ut nihil quod ad propositum nostrum facit omisisse videamur, ea quæ de hac re à SS. Patribus contra Ecclesiæ hostes desudata sunt, quasi historicè perstringere, non erit abs re. Circa quam duo fuerunt errores, primus eorum qui dixerunt Divum Iosephum copulam habuisse cum B. Virgine: & ex eâ copulâ Christum genitum. Secundus est illorum qui fatentur quidem ante Christi partum Beatæ Virginis integritatem, & in partu, sed post Christi Natiuitatem volunt Beatam Virginem à Sancto Iosepho cognitam, & inde prodiisse illos & illas, qui in Evangelio dicti sunt fratres & sorores Domini, de quibus erroribus hic sigillatim.

SECTIO PRIMA.

Referuntur & confutantur illi, qui Divum Iosephum negant casse cum Virgine vixisse ante Christi conceptionem.

- III. Primò, id negaverunt Ethnici eò solum capite, quod à ratione alienum videatur mulierem sine viro concipere. Hi cum nec Propheticas recipiant Scripturas nec Evangelicas, propriis expugnati sunt armis à SS. Patribus & Doctoribus nostris.
- IV. Primò, Poëtarum suorum commentis, quibus eorum Theologia constat, multumque semper tribuerunt authoritatis, qualia sunt illa quæ de Vulcani, Minervæ, Bacchi, Veneris, Castoris & Pollucis, ac Myrmidonum ortu, & de reparatione generis ex Deucalionis & Pyrrhæ lapidibus docent: si enim tam portentosa & adeò cum naturâ & ratione pugnantia admittunt in illis, cur eis verbum hoc impossibile videtur quod Virgo divinum germen Deo operante conceperit? ita Rufinus in Exposit. Sym-

bol. Apost. & alii.

Secundò, decem Sybillarum suarum (quas ut orbis Magistras, & divinitus illustratas venerati sunt,) vaticiniis & oraculis, quæ omnes tam clarè huic veritati attestatæ sunt trecentis ante Christi ortum annis, ut non tam rem tantum post aliquot annorum centurias futuram prædicere, quàm gestam referre, seu præsentem digito demonstrare videantur: vide illarum circa hanc materiam Carmina apud P. Canisium lib. 2. de Deip. cap. 7. & alios, quæ etiam extant in Bibliothecâ Sanctorum Patrum. Quid enim habebunt Ethnicis cur nobis non credant de Virgine Matre id asserentibus, quod illæ eorum Mulieres fatidicæ: aut cur in hoc tantum, in quo illæ conveniunt cum nostris Prophetis, illis non credent? Efficacissimum fuit hoc medium contra illos, & usitatissimum antiquis Ecclesiæ Patribus: unde factum ut Christiani ab illis vocati sint Sybillistæ apud Origen. lib. 5. contra Celsum.

His annexi possunt Druides, Antiquorum Gallorum Magi, seu Sapientes, immò & Sacrorum Antistites, de quibus Nicolaus Perottus in Cornucopiis verbo *Druides*, qui Carnuti in Gallia consistebant: ubi Aram quandam posuerunt hoc titulo insignem VIRGINI PARITURÆ: quo in loco nunc in honorem Deiparæ templum extractum est magnificentissimum.

Item illud quod refert Divus Thomas secunda secundæ Quæst. 2. art. 7. ad 3. ex historiis Romanorum, tempore scilicet Constantini Magni Imperatoris, & Helenæ Matris ejus, inventum fuisse quosdam sepulchrum, in quo jacebat homo auream laminam habens circa pectus, in quâ antiquis litteris erat scriptum, *Christus nascetur ex virgine, & ego credo in eum. O Soli sub Helenæ & Constantini temporibus iterum me videbis.*

Tertiò, exemplis à rebus naturalibus petitis, quò illis minus incredibile videatur in Mariâ Deiparâ fieri potuisse sine viro Dei virtute, quod naturæ vi in mutis animantibus fieri experientia commonstrat, quorum sexum masculi non violant, & de Alceæ &

A a 2

Anguillâ

V:

VI.

VII:

VIII:

ynopsis
agnatib
D.
Septim
SV
am

Anguillâ docet Aristoteles lib. Problem. de Ormomegiâ Ave Arabia idem Arist. lib. 5. Animal. de vulture D. Basilius Magnus Orat. 19. de Provid. & in c. 7. Isaia, & D. Ambros. lib. 5. Hexameron: de Phœnice Rufinus in Exposit. Symbol. Apostol. De equis aliquibus in Lusitaniâ & Cappadociâ Plinius lib. 8. cap. 42. Varro lib. 2. de re Rusticâ. Columella lib. 6. cap. 27. & D. Augustinus lib. 21. de Civit. Dei: de vermibus & insectis, Physiologi: de Salamandriâ alii: maximè tamen de ape Virgilius lib. 4. Georgic. Naturalistæ, & ipsa Ecclesia in Benedictione Ceræi Pâschalis Sabbatho Sancto: quod ultimum exemplum Patribus semper maximè placuit: tum quia Apis, ut communior, ita omnibus notior: tum quia, ut Apis commixtionem nesciens, habet tamen consortem marem, non ad generationem, sed ad sui tutelam & Alvearis Custodiam: ita planè Maria etsi viri expers, habuit tamen Divum Josephum conjugem, ad sui tutelam, & pueri curam.

IX. Ex quibus exemplis sic argumentati sunt SS. Patres contra Ethnicos. Quid ergo impossibile Virginis, cujus pudorem nulla viri consuetudo temerari, existimant partum? impossibile ne putabitur in Dei Matre, quod in animalibus, quod in avibus, quod in apibus, possibile non negatur? Avis, Apis, sine masculo parit, & nullus refellit, & quia desponsata viro Maria peperit, pudoris ejus faciunt quæstionem? Nonne advertimus quod Deus ex ipsâ naturâ plurima exempla ante præmisit quibus susceptæ Incarnationis decorem probaret, & adstrueret veritatem? Hoc ergo incredibile videbitur divinâ virtute ad totius mundi reintegrationem factum, cujus exempla etiam in animalium nativitate cernuntur? ita passim SS. Patres.

X. Quartò, ratione hoc modo, quis enim homini hoc dedit, qui ne muscam quidem aliàs producere potest, quod in muliere hominem generare possit? Nonne Deus à quo omnia, in quo omnia & per quem omnia? si ergo Deus hoc dedit homini, cur ipse non possit? & si Deus id non potest, quomodo illud dare potuit homini?

Quintò, Respondendo ad illorum argumenta, quorum primum est quod Principium passivum sine activo nullo modo potest producere effectum. Cum igitur mulier sit principium passivum, vir autem activum, non potest sola sine viro foemina formare prolem: quibus respondetur quod illi ad supradicta exempla de animalibus: Replicant illi, in generatione istiusmodi animalium non deesse principium activum, non quidem marem consortem, sed solem & astra, quæ eminenter suppleant virtutem principii activi: sed hi suâ hæc capiuntur Responsione; nam in Christi conceptione, non dicimus defuisse principium activum, sed ordinarium tantum, scilicet virum, & Altissimi virtutem supplese istud principium activum, Et verò si, illis fatentibus, Sol & Astra per eminentem suam virtutem possunt illis supplere virtutem Principii Activi, cur non poterit hæc Deus per suam omnipotentiam? aut si hoc non potest Deus, quomodo poterunt illud Sol & Astra?

Dicunt primò, hoc ita insolitum ut nunquam fuerit visum: Respondeo & ita esse oportuit. Si enim Religio Christiana, quæ Christum docet Deum esse simul & hominem, illum tamen doceret non aliam quam ceteri homines habuisse conceptionem, quid dicerent Ethnici de tali Deo nostro? Vide D. Ignatiû Martyrem in epist. ad Heronem, & D. Augustinum lib. 10. de Civit. Dei.

Secundò, id ipsum negant Iudæi, quos quia Evangelicas Scripturas non recipiunt, Prophetis, quas venerari se fingunt, ex quibus Messiam expectant, insectantur SS. Patres.

Primò typis seu figuris, Lex enim est umbra futurorum, & omnia in figuris contingebant illis: Ex quibus aliquas accipe. Primò, in formatione Adæ ex terrâ solâ, Evæ ex latere Adæ, apud S. Maxim. Taurinensem homil. 3. in Natali Domini, Tomo 5. Biblioth. Sanct. Partrum part. 1. Secundò, in Melchisedech quem sine Patre, sine Matre, sine Genealogiâ refert Scriptura, & ideò assimilato Filio Dei ex mente Apostoli ad Hebr. cap. 7. qui, ut Deus, fuit sine Matre; ut homo, sine Patre. Tertio, in illis qui concepti sunt

ex Matribus sterilibus apud S. Cyrilum Hierosolym. Cateches. 12. Quarto, in Rubo Moysis ardentis, & tamen incombusto ex sensu Ecclesie in Officio Circumcisionis. Quinto, in Velle Gedeonis ad stipulante ipsa Scriptura Psalmi 71. Ubi loquens Propheta de ortu Messie, ait alludens ad istam figuram: *Descendet sicut pluvia in vellus.* Et ex sensu Ecclesie in eodem Officio Circumcisionis, cujus applicationem & appropriationem vide apud D. Petrum Chrysologum serm. 145. & D. Ambrosium serm. 13. de Natali Domini. Sexto, in Nubecula illa Sancti Prophetæ Eliæ Patris nostri, de qua 3. Regum cap. 18. ad finem, ex mente nostri Joannis Sylvani XLIV. Patriarchæ Hierosolymitani lib. de Institut. Monach. & omnibus ferè Patribus ac Doctoribus recentioribus, & Sacra Congregatione in Lectionibus secundi Nocturni pro Festo Commemoratur. Solemni. Beatæ Mariæ Virg. de Monte Carmelo. Septimo, in Lapide illo qui Danielis cap. 2. de monte sine manibus abscissus, immanem illam statuam quam vidit in somnis Rex Nabuchodonosor comminuit: Et sexcentis aliis similibus apud Nates & Interpretes; quæ utinam quàm Christianè proponuntur à Patribus, & pie repetuntur ab omnibus Orthodoxis, pro summâ Sacratissimæ Virginis Deiparæ adstruendâ integritate, ita religiosè, & animo ab omni præoccupatione & passione libero ab induratis Judæis recipiantur.

XV. Sed quoniam illi, ut sunt perveraces, eas probationes dicent esse tantum ex sensu mystico & allegorico, qui literalis longè imbecillior est ad probandum, ideo ne Judæi (qui interim quos volunt Scripturis suis sensus affingunt) fortiores nobis deesse cavillentur: probant Sancti Patres.

XVI. Secundò ex Prophetarum vaticiniis quorum duo tantum hic assero: Primum est illud Jeremiæ cap. 31. vers. 22. *Utsquequo deliciis dissolueris filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram, femina circumdabit virum.* Hoc est, etiam ex interpretatione Rabbi Hacados, quem iidem Judæi Sanctum Magistrum nostrum vocant, aliorumque Rabbiorum apud Galatin. lib. 7.

cap. 14. *Virgo circumdabit, & utero suo claudet Messiam, qui cum Deus sit, nullis locis terminisve concludi potest.* Ita illi, quid clarius? Novum ergò hoc quod promittit hic Propheta à Domino creandum super terram, ex ipsomet sensu Rabbiorum antiquiorum est novus homo, quia homo & Deus; ex novâ Matre, quia Mater & Virgo: novâ generatione, quia Spiritus Sancti obumbratione. Nec dissentit Rabbi Hunna, qui hunc locum intelligit de Messia, cui ad stipulatur Rabbi Addarsan, qui in cap. 1. Genes. hunc locum quemadmodum & plurimâ alii Judæorum Rabbini ita legit. *Creavit Dominus Novum super terram, alma circumdabit virum.* Cujus versionis vim intelliges statim dum secundum vaticinium quod est Isaia cap. 7. explicabimus.

Nihil magis vim hujus loci manifestat quàm fuga Judæorum modernorum, qui pro *Femina circumdabit virum*, volunt cum Rabbi Judâ apud Rabbi Salomonem vertendum, *Femina convertetur in virum*: hoc est, ut ipsi explicant, Synagoga seu Gens Judæa, quæ in captivitate erat infirma & debilis ut femina, fiet fortis ut vir, quia scilicet circumdabit virum, id est obfidebit Chaldæos, à quibus victa fuerat, & prævalebit eis: quid enim magis ridiculum, quàm ejusmodi commentum?

Deinde audi mi Judæa, promittit hic Deus, quid? novum: hoc est admirabile, nunquam amplius visum, vel auditum: hoc enim significat istud *Novum*, totiusque naturæ vires longè excedens, hoc significat illud *creavit*. Est ne autem tale quod femina circumveniat virum, & illi aliquando prævaleat? Nunquid ante hanc Prophetæ promissionem Debbora jam Sisaram Principem vicerat: & Jahel uxor Haber Cinei clavo caput ejus terræ affixerat? Iudicum cap. 4. Nunquid Judith victoriosissimum Holofernem proprio pugione jugulaverat? &c. ut mille ex Gentilium historiis similia exempla de mulieribus Amazonibus omittam. Quod ergo Synagoga seu Gens Judæa in captivitate infirma & debilis ut femina, Chaldæis prævaleat, non est illud novum quod hic promittit Pro-

ynopsis

agnatio
D.
Septim
SV
116

pheta, quandoquidem quod fœmina viro prævaleat, ad quam fit comparatio, non est tam novum.

XIX. Sed & aliud audi, nonne centies aliàs Gentiles à Iudæis victi & cœsi, ut Chananaei, Pherezæi, Iebuzæi, Amalechitæ, Ammonitæ, Moabitæ, Philistæi, idque adeò mirabiliter, ut aliquãdo unus persequeretur mille, & duo fugarent decem millia, Deuteron. cap. 32. Quomodo ergò hoc erit illud novum & inauditum quod promittit Ieremias? Tertiò, tandem quia fallum est, ut notaverant Interpretes in hunc locum quod Iudæi temporaliter prævaluerint Chaldæis post istam promissionem.

XX. Nec melior secunda illorum evasio, quã dicunt novum hic à Propheta promissum consistere, non in hoc quod fœmina salvã integritate concipiat, sed quod virum concipiat, virum inquam, non ætate vel corporis mole, sed moribus & iudicii maturitate. Nam cum nomen illud fœmina abstrahat à corruptã & incorruptã, nec illam magis significet quã hanc, sed sexum tantum, quomodo bonã fide possunt Iudæi illud hic contrahere ad significandam corruptam, cum de fœminã illã agatur quæ circumdabit virum, ut objecerunt, id est (juxta veterum Iudæorum Scholia ad hunc locum) Messiam seu Deum & Hominem? quomodo, inquam, hoc possunt sustinere, cum ratio tam evidenter suadeat Deum decere aliam Conceptionem & Nativitatem quã ceteros homines?

XXI. Ceterum non sine magnã ratione hoc loco usus est Propheta voce *Faminiæ* potius quã *Virginis*: Cum enim & virgo, & ea quæ habet prolem sit fœmina, voluit insinuare Propheta se loqui de eã quæ esset utrumque, & Virgo per integritatem, & tamen Mater per fecunditatem, quã circumdata erat (utero suo) virum, ut sic manifestum fieret quod dicimus, ipsum loqui propriè de conceptione Messia in Virgine, non verò ut volunt Iudæi de conversione fœminæ in virum, quod est mirè metaphoricum.

XXII. Secundum Vaticinium, & potissimum est illud Isaia: cap. 7. *Eccè virgo concipiet & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel*, quod est inter-

pretatum Nobiscum Deus, quem locum nunquam Iudæi eludent: quod enim aiunt in Hebræo pro *virgo* haberi *haalma*, non verò *Bethula*; quorum primum significat adolescentulam tantum, seu juvenem: Secundum verò virginem, fucus est: Nam primò hæc versio vocis Hebræicæ *haalma* in *partenos* Græcè, quod Latine est *virgo*, est ab ipsismet Iudæis; nec à quibullibet, sed à præcipuis illorum Magistris & Rabbis; neque à paucis, sed à Septuaginta duobus illis famosis Interpretibus, qui tamen facilitatis causã Septuaginta tantum ordinariè nominantur, qui ab Eleazaro Pontifice ex 12. Tribubus, sex scilicet ex qualibet Tribu, teste Iosepho lib. 12. cap. 2. & idè in univèrsu 72. non sine summo delectu, ob gravitatem negotii, assumpti fuerunt trecentis circiter annis ante Christum, atque Alexandriam ad Regem Ægyptii Ptolemæum Philadelphum missi, ut ex voto illius Divinas Scripturas ex Hebræo in Græcum traducerent: qui licet ab invicem separati, ita per omnia re absolutã convenisse comperti sunt, ut factã diligenti collatione, ne unius quidem verbi inter illos omnes discrepantia deprehensa sit: quã hoc mirabile! Quã ergo fronte Iudæi moderni tantam, tot, & tantorum Magistrorum suorum (quos tanti fecerunt Patres eorum) auctoritatem temerare audent, ut perfidiam suã colorem adificiant.

Secundò, esto in Hebræo sit *haalma*, & significet adolescentulam, non tamen quamcumque, sed absconditam: Radix enim *Alam* à quã *Alma*, ut docent periti, significat abscondere, ut proinde *haalma* ex suã derivatione & origine, idem sit quod abscondita: si ergo illa adolescentula abscondita, quomodo corrupta? quin immò ex hoc colligitur non solùm corpore, sed etiam mente ac proposito Virgo; ut quid enim adolescentula se abscondit, nisi ut viro etiam ex visu incognita sit? & quando melius virgo, quã quando sic abscondita viro? Quia & in linguã Punicã, quæ de Hebræorum fontibus manat, & illi affinis est teste D. Hieronymo lib. adversus Iovinian. Virgo vocatur *Alma*.

Tertiò,

XXIV. Tertiò, quia & Rabbi Jonathas Uffielis filius, Paraphraſtes Chaldaus vir apud Judæos magni nominis, eodem modo textum illum legit & vertit quonos & Septuaginta Interpretes. Quarto, quia Uxor Achaz, de qua illud explicant Judæi moderni, non erat juvenula aut ſterilis, ut aiunt, & patet evidenter ex Scripturâ: Nam Achaz regnavit tantum ſedecim annis, 4. Regum cap. 16. verſ. 2. Ezechias autem filius ejus erat 25. annorum cum regnare cœpiſſet 4. Regum cap. 18. verſ. 2. Ergò Ezechias habebat ut minimum novem annos, quando Pater ejus Achaz pervenit ad regnum: Cùm ergo verbum iſtud Prophetæ factum fuerit ad Achaz jam regnantem, uxor ejus nec erat adoleſcentula, nec ſterilis, ut illam concipere & parere ſignum ſeu miraculum ab Iſaiâ dici poſſet. Quintò, quia hæc dicitur conceptura & paritura filium, qui vocabitur Emmanuel, non ſono, ut ait Tertullianus, ſed ſenſu: quia ſcilicet talis erat futurus, idque uſitatâ phraſi Hebræorum ſecundum quam vocari frequentiffimè ſumitur pro eſſe, ut ex aliis Scripturis patet Iſaiâ cap. 1. verſ. 26. cap. 4. verſ. 3. cap. 9. verſ. 6. cap. 60. verſ. 14. Jeremiæ cap. 3. verſ. 17. Zachariæ cap. 8. verſ. 13. & alibi paſſim. Si enim Domina noſtra peperit Hominem Deum, profectò non ordinario, ſed novo & inſolito modo. Sextò, in utraque voce *Alma* & *Bethula* Judæos falli, ſeu quod verius eſt, fallere velle conſtat: non enim tam imperiti quàm mendaces; Nam quoad vocem *Alma*, ex aliis Scripturis, illis conſtat & nobis, paſſim uſurpari pro eâ adoleſcentulâ, quæ non eſt à viro cognita, ut Genef. cap. 24. verſ. 16. ubi Rebecca antequam deſponſaretur Iſaaco, dicitur quidem *Bethula*, Sed eâ voce non contenta Scriptura, addidit tanquam expreſſius, *Alma*; eoque addito, mox adjunxit *vir non cognoverat eam*, tanquam id quod importatur per vocem *Alma*. Et libro Exodi cap. 2. verſ. 8. Maria ſoror Moyſi vocatur puella in Hebræo verò *Alma*, non autem *Bethula*: illam autem tunc fuiſſe intactam liquet, tum quia tunc annos tantum quindecim nata, tum quia nunquam nupſiſſe aſſerunt pluri-

mi Doctores. Tandem Cant. c. 1. & c. 6. legimus in textu Hebræo vocem *Almath*, ubi nonniſi virgines intelligi poſſunt: Denique impuberes, ſeu ipta impubertas, Iſaiâ cap. 54. Pſalmo 89. Job. cap. 20. & 33. in textu Hebræo exprimitur (ut obſervant illius linguæ periti) per vocem *Alumach*.

Quare Sanctus Hieronymus omnium Patrum peritiſſimus in hæc linguâ, & verſatiſſimus in Scripturis, lib. adverſus Jovinian. & quæſt. 1. in Genef. urget Judæos obteſtando eos ut locum unum proferant ex totâ Scripturâ ubi vox *Alma* uſurpetur quando nupta aut corrupta adoleſcentula ſignificatur, quod hæcenus præſtare non potuerunt: Quod enim obtrudunt primò ex Genefi cap. 34. Dinam jam per Sichem Principem violatam dici *Alma*, iterum fallunt Judæi: Sciunt enim hunc locum fuiſſe corruptum, & verum ac primitivum textum habere *Hanaar*, quod ſignificat *puellam*, qualis erat Dina ibi, licet per vim corrupta. Nec etiam quod obtrudunt ſecundò, ex Proverb. cap. 30. verſ. 19. ubi pro eo quod habetur quartum penitus ignoro, ſcilicet viam viri in adoleſcentulâ, habetur iniquum in Hebræo *Alma*. Reſpondeo enim illum locum intelligi litteraliter de Chriſto in Virgine, quemadmodum etiam cenſuerunt Rabbi Haccados & alii apud Galatin. citatum. Reſpondent ſecundò alii & hunc locum fuiſſe corruptum & primitivum textum non habere *Alma*, ſed *Alamush* quod ſignificat *Adoleſcentiam*, ut ſcilicet legendum ſit cum Septuaginta Interpretibus & noſtrâ vulgatâ. *Quartum penitus ignoro viam viri in Adoleſcentiâ.*

Quod verò ſpectat vocem *Bethula*, XXVI. è contra uſurpatur in ſcripturâ etiam quando de adoleſcentulâ corruptâ eſt ſermo. Nam Ezechielis cap. 23. v. 3. dicitur *fracta ſunt ubera illarum, & ſubactæ mammae pubertatis earum*, Hebraicè *Bethularum*: & tamen ibi eſt ſermo de meretricibus *Oolâ* & *Olîbâ*, quæ licet nondum exceſſiſſent adoleſcentiam, ut ad viri congreſſum vix aptæ videri poſſent, jam tamen in proſtitulo quæſtum ex corporibus ſuis faciebant. Similiter Joëlis cap. 1. v. 8. dicitur *Plange quaſi Virgo accincta ſacco ſuper virum pubertatis*

ynopſis

agnatio
D.
ſephi
SV
at

pubertatis suae. Ubi in hebraeo pro *Virgo* habetur *bethula*, & concordant Chaldaeus & Veteres Rabbinj apud Galatin. lib. 7. cap. 15. & tamen ibi sermo est de adolescentulâ quæ nupserat, & brevi orbata marito suo, eum jam defunctum luget, ac suum dolorem etiam lugubri veste testatur.

XXVII. Ex quibus omnibus patet evidenter contrarium ejus quod dicunt Judæi, idest quod licet verum sit *Bethula* significat adolescentulam, sicut & *Alma*: Est tamen hæc differentia quod *Bethula* possit dici, & de facto dicatur etiam de eâ quæ corrupta est; *Alma* verò nunquam, sed de illa duntaxat quæ incorrupta & intacta, & hæc quidem ex propriis adversantium Judæorum instrumentis.

XXVIII. Sed objicies, quomodo in Christum & Mariam potest convenire hoc Isaiæ vaticinium? ratio dubitandi est, quia hoc signum eo sine promissum est ab illo Propheta, ut confirmaret domum David, ne desponderent animum, sed auxilium sperarent à Domino contra Razin & Phacèè, qui cum magnâ potentia jam illis imminebant. Quam autem vim haberet hoc signum, quod nunquam Achaz, nec ullus eorum qui tunc præsentis erant videre poterant cum non nisi post octingentos annos esset futurum? Ad hoc Respondeo virgineum partum non promitti hinc tanquam signum prognosticum aut demonstrativum liberationis Achaz & Judæorum de manu Razin & Phacèè, sed è contra, liberationem Achaz proponi tanquam miraculum, ex quo certo expectare deberent virgineum partum, per quem liberatio eorum à potestate diaboli; quàm illa liberatio ex manu Razin & Phacèè significabat, futura erat: unde hic avolat Propheta more suo à typo ad antitypum: Cum enim obtulisset regi impio & incredulo signum liberationis de manu inimicorum illorum, illo petere recusante, eum relinquit in suâ incredulitate brevi per eventum futurum confundendâ: & à præsentibus ad futura, transfert animum & sermonem: solent enim Prophetae ut observavit Divus Hieronymus sub initium Commentarii in cap. 2. Nahum & in cap. 1. Malachiae

conjungere prophetias diversorum temporum, ut ex eo quod ipsimet audientes vel eorum proximi successores viderent impletum, cautionem tenerent certam futurorum; & certo etiam crederent implendum, quod in posterius tempus promittebatur futurum: Quare etiam hoc loco signum non datur Achaz, qui illud ex incredulitate respuerat, sed domui David: Non enim dicit Propheta audi Achaz, sed audite ergo domus David, quasi diceret, tu Achaz non vis signum, non habebis: Accipe verò tu domus David aliud signum, scilicet istius liberationis quàm illa significat, à me Regi Achaz promissa.

Tertiò, ex aliis Scripturæ locis eandem clarè veritatem elicerunt SS. PP. & Doctores ut inter alia. Primò, ex illo Genes. cap. 3. vers. 15. *Inimicitias ponam inter te & mulierem, semen tuum & semen illius.* Dicant enim mihi Judæi causam cur dictum sit semen mulieris? si enim Christus qui ibi promittitur, de viro, sive de Viri semine nasci debebat, profectò illius feminis, & non feminis mulieris mentio faciendâ erat: Cum igitur semina mulieris dictum sit, utique mulier futura erat, quæ sine viro, de Deo Deum conciperet, & hæc profectò Deipara est: ita D. Cyprianus lib. 2. contra Judæos. Secundò, ex illo Levitici c. 12. v. 2. *Mulier si suscepto semine pepererit masculum.* Cur quæso ò Judæi hæc lex ita cavet? cur limitatur ad eam quæ suscepto semine parit, nisi quia futura erat aliquando mulier, quæ non suscepto semine erat paritura? consequenter nec immunditiæ legali subiecta, nec huic legi ad eam immunditiam tollendam lata obnoxia: sanè superfluum fuisset illud *si suscepto semine*, si Moyses non prævidisset mulierem sine susceptione seminis parituram. Ita Origenes homil. 8. in Levitic. Cyrill. lib. 8. in Levit. Theophilaetus in Luc. cap. 2. D. Basiliius in Isaiæ c. 7. D. Chrylostom. homil. 1. de occursu Domini, D. Ildefonsus serm. 1. de Purificat. D. Bernardus serm. 8. de Purificat.

Tertiò & ultimò, idem negarunt antiquissimi Hæretici *Ebionitæ* apud D. Clementem l. 6. consist. cap. 6. *Cherintiani*

rintiani apud Irenæum l. 2. cap. 25. & *Carpocratæ* apud D. Epiph. hæres. 27. contra quos eadem arma, quibus contra Ethnicos & Judæos hæc supra pugnatum est, inserviunt: ac præterea Evangelicæ Scripturæ, quas repudiare non possunt ut Ethnici & Judæi: Ac primò, ex Matthæi cap. 1. vers. 16. ubi dicitur, *Jacob autem genuit Ioseph virum Mariæ de qua natus est IESVS*, ubi non dicit Ioseph autem genuit JESUM, quemadmodum de præcedentibus dixerat: per quod manifestè insinuat Evangelista JESUM non de Iosepho, sed de solâ Virgine genitum. Secundò, ibidem v. 18. *Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata Mater IESV Mariæ Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto*: quia enim superius dixerat, *Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, &c. Iacob autem genuit Ioseph*, ne aliquis existimaret sic esse Christi generationem & nativitatem, quomodò præcedentium in Genealogia, mutat stylum dicens: *Virum Mariæ de qua natus est IESVS qui vocatur Christus*. Additque ac dicit, *Generatio autem Christi sic erat*, quod idem est ac si diceret: generatio quidem eorum quos recensuimus Patrum sic fuit ut jam expositum est: Christi autem generatio non ita, sed sic. Quomodo? *Cum esset desponsata Mater IESV Mariæ Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto*, idest ex Virgine sine Patre; Ita ut ejus generationem enumerans, de femine David cum descendisse ostendat secundum Dei promissâ: & extra consuetum modum nativitatem ejus exponens factam, mysterium Deitatis ejus aperiat. Ita noster Imperfectus in Matthæum ad illum locum. Idem v. 20. *Ioseph fili David nolite timere accipere Mariam conjugem tuam, quod est in ea natum est de Spiritu sancto est*. Idem Lucæ c. 1. vers. 34. 35. 36. & 37. *Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco? & Respondens Angelus dixit ei, Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: idcirco, & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei, &c. Item Lucæ cap. 3. vers. 23. Et ipse IESVS erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph.*

Idest vulgi opinione & famâ non naturâ & rei veritate: Sed de hoc errore factis, veniamus ad secundum.

SECTIO II.

Recensentur illi & confutantur, qui dicunt D. Iosephum post Christum natum, Virginem carnaliter cognovisse.

Secundus itaque error eorum est, XXXI.
Squi fatentur quidem D. Iosephum & Beatam Virginem ante Christi partum in conjugio castè convixisse, post verò negant: ita impurissimus Helvidius D. Hieronymi & D. Epiphani tempore, cujus Sectarii & vulgò à suo Authore *Helvidiani*, ita ab objecto erroris sui vocantur à Divo Epiphani hæresi 78. D. Augustino lib. 1. de hæresibus, & D. Damasceno lib. de hæresibus & Eccles. Dogmat. cap. 69. *Antiaicomarita*.

Hanc tamen hæresim non ab XXXII.
Helvidio primùm excitatam, ut existimaverunt multi, inde liquet quod Origenes longè ante illum homil. 7. in Lucam, & D. Hilarius in cap. 1. Matthæi doceant ipsorum ævo non defuisse, qui Mariam filios ex Ioseph peperisse asseruerint, contra quos dicti Patres Origenes & Hilarius locis citatis dimicarunt, uti Divus Hieronymus contra Helvidium libro speciali contra ipsum.

Post ducentos deindè annos à morte Helvidii, tres maximè viri eandem XXXIII.
apud Hispanos cramben recoxerunt, quam Sanctus Ildephonsus Archiepiscopus Toletanus peculiari edito de perpetuâ virginitate Mariæ Commentario penitus profligavit.

Prostratâ igitur à tantis Patribus, XXXIV.
maximè verò à Sanctis Hieronymo & Ildephonso sepulta jacuisset execranda hæresis, nisi venissent novi nostrorum temporum Sectarii, qui eam in pedes erexerunt, & novam aciem ad Deiparâ semper Virginis Mariæ, ejusque Sanctissimi & Angelici Sponsi illibatam Virginitatem obscurandam instaurarunt, quos inter Petrus Martyr ausus

B b

est

est hoc effutire. *Inter alia quæ Christiani confitentur, non esse recipiendum quod Maria semper virgo permanserit.* O os blasphemum! Cui consonat ejusdem farinae Novator Chitreus, imò fortè eò nequitior, quò modestius agere videtur causa Helvidiana Patronum, qui docet non lædi Christianam pietatem, etiam si Maria post quam Christum enixa est, Mariti congressum admisisset credatur: ut proindè juxta illum modestum Virum, liberum sit etiam piis Mariæ Virginitatem perpetuam non credere. O modestiam sceleratissimam!

XXXV. Petulantius adhuc in verba Helvidii juravit horum Synchronus impius Lucas Stenbergerius ipsummet Helvidii vomitum deglutitum regerens, Mariam scilicet non adeò perdurasse Virginem, quin etiam duos vel tres ex Marito suo Josepho susceperit filios. Quid impurius? quid impudentius ab ipsis Judæis, quàm quod ab illo scurrâ, qui Christianus audiri vult, unquam dictum?

XXXVI. Neque illi soli his postremis temporibus in Germaniâ, sed & alii plurimi in Poloniâ & Hungariâ sepultos istos damnatos cineres denuò excitant, teste Canisio lib. 2. de Deiparâ cap. 10. Quo verò animo? non est difficile conjectare: Persuaserunt nimirum sibi illi omnes impuri, multum existimationi castitatis, quam averfantur, detractum iri, si Mariæ Deiparâ pudicitia istam fuliginem aspergerent.

XXXVII. Hi autem impii hanc suam perfidiam his colorarunt prætextibus. Primo quod Matthæi cap. 1. vers. 18. dicitur: *Cum esset desponsata Mater IESU Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto.* Quo significatur, inquiunt, quod postea convenerint. Secundò, quod ibidem vers. 25. dicatur de Josepho: *Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum.* Ex hoc loco sic Helvidius: Apparet, inquit, cognitam esse post partum, cujus cognitionem filii tantum differebat generatio. Tertio, cum Christus dicatur Mariæ primogenitus, ergo, inquit, secuti sunt illum alii, ut sic possit dici inter illos primogenitus. Quarto, quod in

Evangelio inveniat Christus habere fratres & sorores secundum carnem, & recensentur per nomina ut Matthæi cap. 12. Marcii cap. 3. & 6. Lucæ cap. 8. & Joannis cap. 7. Tandem si Maria Virgo semper mansit, quid est ergò quod nunquam alio nomine post Christum genitum quàm mulieris, etiam ab ipso filio appellatur?

Sed quàm imperita & hæretica per-versitas, quæ tam infirmis armis tam firmam veritatem concuti posse putet: non illa arma sunt, sed puerorum terribulamenta. Nam ad primum respondeo particulam illam *antequam* hinc & aliàs frequentissimè non significare quid secutum sit post illud quod factum dicitur, sed quid non præcesserit, cum tamen juxta consuetum ordinem vel usitatum modum præcedere debuisset. Sic dicimus v. c. ille mortuus est antequam pœnitentiam egisset. Ille Judex illum condemnavit antequam causam cognovisset. Ille Medicus Petro præbuit potionem unde mortuus est antequam ipsius morbum cognosceret. Quemadmodum ergo in his & aliis sexcentis similibus, non significatur, quod ille postquam mortuus est pœnitentiam egerit; quod ille Judex post sententiam, causam; ille medicus post mortem, morbi genus cognoverit: sed tantum quod iste sine pœnitentiâ mortuus sit, illi non cognitâ causâ vel morbi genere processerint: ita omninò hinc dum dicitur: *antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto*, non significatur quod postquam de Spiritu Sancto habuit convenerint, quis nisi impurus ita inferat? sed innuitur, quod sine congressu maritali, qui juxta consuetum morem præcedere solet, conceperit.

Et verò rem hanc digito tange. *XXXIII* Causa hinc ab Evangelistâ suscepta quænam est, nisi referre modum quo Christus genitus est? patet ex Textu: ait enim, postquam cæterorum Progenitorum Christi generationem retulit ex uniuscujusque Patre, *Generatio autem Christi sic erat.* At quæ impertinentia si Evangelistâ hoc facere volendo & hoc solum facere habenti, prius quam id faceret, aliud nihil ad rem faciens obtrusisset, inculcando prius, Mariam

Mariam cum viro suo Iosepho, cui desponsata erat, aliquando convenisse, & exinde filios peperisse, ac deinde Christum, tamen ante illos, non ex Iosepho, sed ex Spiritu sancto concepisse.

XL. Ad secundum quid aptius reponere possem quam quod nos ter Imperfectus in Matthæum ad eum locum. Itaque sic ille ibi, *Hoc quod fieri potuit dicit Evangelista quia factum non est: illud autem quod nec fieri potuit, quid necessarium fuit dicere factum non esse? Nam sunt quedam que naturaliter possunt fieri: sunt autem que impossibilia sunt per ipsam naturam: volo tibi referre: ille, nescio quis, cum illo litem commisit. & donec vixit non est ei locutus. Nunquid ex hoc quod dixi (donec vixit non est ei locutus) ex eo signavi quia post mortem illi locutus est quod fieri non poterat? sic & Ioseph ante partum credibile fuerat ut cognosceret eam: quia nondum cognoscebat mysterii dignitatem: postquam vero cognovit, quia facta est unigeniti Dei templum, quomodo poterat hoc usurpare? Quod antea facere noluerat vir Religiosus expectans nuptias suas, postea facturus erat ut habitationem Dei carnalibus concupiscentiis sordidaret? hæc secundum rationem: veniamus autem ad auctoritatem Scripturæ dicit enim Apostolus secundum exemplum Prophetæ de Christo, oportet eum regnare donec ponat omnes inimicos suos sub pedibus ejus. Ergo Paulus hoc significavit ut tamdiu regnet Christus, quamdiu fiant omnia sub pedibus ejus, postea autem cesset regnare? Stulte: qui regnat antequam illi omnia subiecta sint: multo magis regnat postquam fuerint ei omnia subiecta. Hæc nos ter Imperfectus.*

XLI. Sed & David in quarto Graduum psalmo inquit, *Sicut oculi ancille in manibus Dominae suæ, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.* Ergo ne tamdiu tantum Prophetæ oculos habebit ad Dominum quamdiu misericordiam impetret, & post impetratam misericordiam oculos ab eo avertet & torquet in terram? Itaque hinc *to donec* exprimit quid ante partum evenerit, de quo dubium esse poterat: quid verò post, quia erat apertum & manifestum, tuæ intelligentiæ dereliquit.

Quod verò Christus dicitur Mariæ ^{XLII.} primogenitus, in hoc pari inscitia laborant Helvidiani & omnes Antidicomarianitæ illius sequaces: Nam primogenitus in Scripturâ dicitur, non relatione ad alios subsequentes, sed ille antequam nullus, & si alii non subnascantur. Sic enim Exodi c. 12. legimus Dominum percussisse omne primogenitum in terrâ Ægypti, quodq; domus non erat in tota Ægypto, in qua non jaceret defunctus: at nullo modo probabile in quâlibet domo fuisse plures filios: sic etiam in lege Exodi c. 13. mandatum fuit omne primogenitum Deo offerri, num ut hoc fieret secundò genitus expectandus erat? & si ille secundò genitus non venisset, an ille primogenitus offerendus non erat?

Quoad tertium, nequitiam suam ^{XLIII.} produunt illud objicientes, cum ignorare non possint nomen *Frater* in Scripturâ, non semper sumi pro eo qui ex eodem Patre vel Matre immediatis cum illo, cuius dicitur frater, genitus est, sed etiam pro aliis contobrinis seu consanguineis. Vide à nobis dicta in præcedentibus.

Ad ultimum de nomine mulieris, ^{XLIV} quo, non alio, ab ipso etiam Christo filio suo Maria sacratissima compellata dicitur: quàm frigidum & inane est illud argumentum! similiter enim inferrem non alio eam nomine Christus compellat quàm mulieris, ergo non fuit ejus Mater, quid admittat hæc argumentandi rationem? Cæterum imperitissimus Helvidius & socii non intelligunt nomen *Mulier* esse generale, quod universum sexum femineum complectitur, Virgines scilicet & nuptas, quantò magis ergo Mariam quæ etiam Mater erat & jam in majori ætate erat. Hinc Divus Ambrosius lib. de Instit. Virgin. cap. 6. *De mulieris nomine quid movemur? ad sexum retulit: non enim corruptela, sed sexus vocabulum est: vulgi usus non præjudicat veritati, denique virginitas primum hoc nomen accepit: nam cum sumpsisset Deus unam de costis Adæ, & supplevisset carnem in locum ipsius, edificavit eam in mulierem.* Genes. c. 2. v. 22.

Hæc porrò veritas Catholica sic ab ^{XLV.} hæreticorū insultibus defensa probatur,

primò authoritate Scripture, esto enim in illius litterà non ita clarè & expressè sonet, continetur tamen certissimè in ejus sensu. Ac quidem primus locus est ille Ezechielis c. 44. vers. 1. & 2. *Porta hæc clausa erit & non aperietur, & vir non transibit per eam, quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam.* Hæc enim verba nullo modo possunt literaliter accommodari templo materiali, ad quod tamen de primo videtur Propheta respexisse, ut patet, nulla enim talis porta fuit in eo: necesse est igitur illam intelligi de ejus figurato, scilicet Beatâ Virgine, per quam Christus Dominus ingressus est in mundum: quare D. Augustinus serm. 14. de Natali Domini, qui est 18. de tempore non longè à principio, quem sequitur D. Thomas 3. p. quæst. 28. art. 3. *Quid est, inquit, porta in domo Domini clausa, nisi quod Maria semper erit intacta? & qui est homo non transibit per eam, nisi Joseph non cognosceret eam? & quid est Dominus solus intrat & egreditur per eam, nisi quod Spiritus sanctus prægnabit eam, & Angelorum Dominus nascetur per eam? & quid est clausa erit in æternum, nisi quod Maria Virgo est ante partum & Virgo in partu & Virgo post partum?*

XLVI. Secundus locus est ille Lucæ c. 1. v. 34. *Dixit autem Maria ad Angelum, quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?* Ubi purissima Virgo ab Angelo nunciante eam concepturam, & parituram Altissimi filium, sciscitatur modum, quo id in ipso fieri poterit, rationem suæ sciscitationis addens scilicet, *quia virum non cognosco*: quod non potest intelligi tantum de præsentis, futillis enim esset sciscitatio; quia posset in futurum cognoscere: nec etiam de nudâ consuetudine, sicuti dicimus non bibo vinum: quia posset consuetudinem pro re tanti momenti dimittere: igitur intelligendum de proposito ita firmato, ut non posset resilire; ut idem sit ac si diceret; non possum, aut non licet mihi virum cognoscere: ita omnes Patres & Interpretes.

XLVII. Non ergò hîc dubitans de veritate promissi Angelici ita inquit, ut blasphemat Calvinus, sed de modo quo id fieret sollicita, ne scilicet hic conceptus & partus fieri deberet cum virgini-

tatis suæ, quam firmiter servare proposuerat, detrimento. Hinc D. Gregorius Nyssenus orat. de Nativit. Christi ita in hæc verba. *Audi puticam Virginis vocem, Angelus partum nunciat, at illa virginitati inheret, & integritatem Angelice demonstrationi (ecce concipies & paries filium) anteponebam judicat.* Et post nonnulla. *Verum quia carnem Deo consecratam, tanquam sanctum al quod oblatum munus oportebat intactam integramque præstare, idcirco licet, inquit, Angelus sis, licet è cælo venias, licet id quod ostenditur naturam superet humanam; tamen me virum cognoscere nefas est. Quomodo sine viro Mater ero? Joseph enim Sponsum novi, sed virum non.* Si ergò ante Christi conceptionem tantum in ea fuit Virginitatis studiù & amor, an quæso post Christi conceptionem quando ejus animæ tota se gratiæ plenitudo infudit, & caro ejus novo modo Deo per ipsius attactum & inhabitationem dicata & consecrata fuit, illud propositum abiecit?

Quod si addideris cum Patribus à nobis inferius capite sequenti citandis etiã ex hoc loco bene colligi propositû voto firmatum, quantum robur adjicies huic ineluctabili argumento? Quis enim cogitare poterit, Deum talem elegisse Matrem, quæ carnem sibi ex voto consecratam, post ipsius attactum & inhabitationem tam sacrilegè incestasset?

Addunt nonnulli è Patribus, ut Divus Ambrosius in Luc. cap. 1. & epist. 79. D. Epiphanius hæresi 78. & Divus Hieronymus lib. contra Helvid. tertium locum ex Joannis cap. 19. ubi Christus in Cruce pendens Matrem Virginem Joanni commendavit, dicens *Ecce Mater tua.* Ex hoc enim non obscurè colligitur, inquit, Beatam Virginem non habuisse ex D. Josepho alios filios, nam si habuisset non fuisset necesse illi alium filium dari cui commendata esset.

Licet verò hæc probationes ex Sacra Scripturâ magnæ sint efficacitatis, ut patet, præcipuum tamen apud omnes obtinet locum illa quæ sumitur ex Verbo Dei, non scripto, seu traditione, & summo illo torius Ecclesiæ, omnium Patrum, & gentium, ubique terrarum, & omni sæculo consensu; Sacrorum denique Conciliorum Oecumenicorum

rum oraculis ac definitionibus, à quibus omnibus referendis ablineo, quia hoc ab innumeris actum est.

L.I. Sed dices hæc quidem probare de Virgine Deiparâ, non verò de D. Josepho, quod tamen hic suscepimus: Respòdeo licet tantum probent de Virgine directè, probant tamen etiam de Divo Josepho indirectè: Namque si Beata Virgo ante & post partum castè cum illo vixit, sequitur nexu necessario Divum Josephum etiam perpetuò virginem vixisse, & recurrit D. Hieronymi argumētum, scilicet quod cum alias uxores habuisse non legatur, nec probetur, & fornicatio, multò minus adulterium non cadat in virum justum & sanctum, qualem fuisse Josephum, evidenter constat ex Evangelicâ Historiâ, restat ut ipse virgo semper permaneret. An enim ille ex proposito castitatis, uxore abstinuisse & cum alienâ fuisset scortatus, & interim Sanctus? Ista non coherent.

L.II. Probatur tertio quadruplici ratione, quarum prima se tenet ex parte Christi: Secunda, ex parte Spiritus Sancti: Tertia, ex Virginis: Quarta, ex parte Divi Josephi, apud D. Thomam 3. part. quæst. 28. art. 3. Canisium libr. 2. de Deipar. cap. 10. Justinum Michoyensem super Litan. Lauret. disc. 168.

L.III. Prima ergò ratio ex parte Christiita deducitur, si Maria post editum Christum Dominum in lucem, Viri sui Josephi congressum admisit, ac multos ex illo filios procreavit, erravit ergo in eligendâ Matre, quæ diu continens esse aut nollet, aut non posset: Erravit ille qui in aliis mille virginibus exorandis tam mirè studiosus fuit, in hæc verò unâ conservandâ, quam tamen pluris facere debebat quàm ceteras, tam incuriosus fuit ut non curaret si ipsa talem tantumque virginitatis thesaurum, Deo, Angelisq; tam gratum, sibi à mortali viro eripi pateretur: Erravit denique carnem suam tam puram, tam sanctam ex eâ capiendo, quæ summam inhabitantis Dei gratiam, dulcedinemque degustata spiritualem, ad ea quæ carnis sunt & desideriorum ejus adeo tandem sese abjecit, ut quod spiritu tam benè coeperat, in carne demùm consummaret. Vide etiam pro hac ra-

tionem D. Ambrosium lib. de Instit. virg. cap. 6.

Secunda desumitur ex parte Spiritus Sancti, cujus Sacrarium fuit uterus virginis Mariæ, in quo ipse Christi carnem formavit; & permisisset ille illud Sacrarium violari? aut per commixtionem viri, in illud aliud quàm Sacram novi Fœderis Arcam, Christum, inquam, Hominem & Deum introduci? De Sanctâ Ceciliâ in Actis ejus legimus eam hæc ad Valerianum Sponsium suum verba habuisse. *Angelum Dei habeo amatorem, qui nimio zelo custodit corpus meum: hic si vel leviter senserit, quod me polluto amore contingas, statim circa te furorẽ suũ exagitabit, & florentiæ juvenutis amittes.* Multarum quoque aliarum Sactarum Virginum pudicitiam Angeli tam strenuè propugnarunt, ut eam illæsam & inviolatam ab omni vi & petulantia tyrannorum servaverint; undè & procos eam labefacturos, alios cœcitate, alios paralyti, alios infania, alios morte multarunt, ut in Actis Sactarum Virginum Agnetis, Lucie, Theophylæ, & aliarum legimus, adeo ut, quod mirum & notatu dignissimum est, nulla unquam Sactarum Virginum ab impurissimis illis violata fuerit: Si ergo Spiritus Sanctus in aliis Virginibus conservandis, etiam à sponsis tam studiosus fuit, an in istâ unâ, quæ erat ejus Sacrarium, Filii Dei speciale habitaculum, ac totius Trinitatis nobile Triclinium, minus diligens fuisset? permitteret temerari aut imminui à mortali eam, quam ipse de Deo imprægnando tam sanctè consecravit? Absit tam indigna de Spiritu Sancto castorum consiliorum semina, tore cogitemus.

Tertia ratio est ex parte ipsius Virginis: quàm levis enim illa fuisset, & inconstans, quæ novo & infano consilio ab eo studio resiliendum putasset, quod prius tam sanctè cogitaverat & proposuerat, nunquam scilicet virum cognoscere? Quis post Christum Spiritus sancti virtute in utero de suâ carne conceptû, puret studium puritatis in eâ decrevisse, non verò potius crevisse? Quis in animum suum inducere possit quod illa quæ ante Deum conceptû omnem carnalem affectum exuerat, quæ

suum corpus ad summam puritatem comparaverat, quæ denique illud velut nitidissimum Deo domicilium exhibuerat, eo jam concepto, & corpore suo per ejus inhabitationem summam quæ fieri potuit ratione consecrato, viri complexum & carnale commercium vel amaverit, vel sustinere voluerit.

LVI. Quarta ratio, etiam in Divum Josephum contumeliosi sunt, qui eum quem Evangelium tam sanctum declarat, ad eum malè castum volunt, ut libidine nescio quâ incitante in sacrosanctum illud templum pollendum involaverit, quod certissimè sciebat à summo Deo mirabiliter electum, plenissimè inhabitatum, amplissimè sanctificatum, & æterno Dei filio unice fuisse consecratum? *Esset*, inquit D. Thomas loco mox citato, *ei ad maximam presumptionem imputandum, si eam quam revelante Angelo de Spiritu sancto Deum concepisse cognoverat polluere attentasset.* Et verò cum tam sanctus esset, tam castus, ut etiam ignarus ejus mysterii, quod Deus in uxore suâ operari decreverat, ab ejus tamen complexu ex solo virtutis motivo abstinere propoierit, de factoque abstinuerit, ut patet ex Evangelio Matth. cap. i. v. 18. *Antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu sancto, & vers. 25. & non cognoscebat eam donec peperit, &c.* quomodo credibile esse posset, quod post Christum in eâ conceptum, & ex eâ natum, & tanti conscius mysterii, attentare præsumperit, ut quam aliàs Virginem servare decreverat, ad carnale commercium sollicitaret? Quis nisi impius & vecors talem unquam admiserit cogitationem? Quomodo enim si tale quid attentasset, laus ei constaret quam ei divinum defert Evangelium, Virum illum vocans justum, hoc est sanctum, divinis revelationibus dignum, in Patrem, Nutritum, Custodem, Tutorem, & Salvatorem Christi electum?

LVII. His quatuor rationibus ex iis qui supra decerptis, duas alias subnecto non minus prægnantes: quarum prima sumitur ab exemplo non paucorum conjugum, de quibus brevi infra, qui post Mariam & Josephum, stupente mundo, stridente diabolo, etiam in ipso

Connubio, hoc est in mediis flammis, ut Rubus Moysis, vel pueri in fornace Babylonis, servatâ perpetuâ & illibatâ integritate, inusti viventes, admirabiles omnibus sæculis facti sunt: Ex quo sic argumentor si rem æquâ lance perpendimus. Quod in tot aliis conjugibus etiam juvenibus, & in summo vitæ splendore ac deliciis viventibus, admittimus, an id Mariæ & Josepho concessum inficiabimur? Isti sponsalia contraxerunt, nuptias celebrarunt, vitamque omnem, alii diuturniorem, alii curtiozem in conjugio & continuo convictu exegerunt, invictis in continentia studio animæ: & Virginem sacrosanctam, ac Deiparam omnium supremam, & Joseph Sanctissimum, illiusque sponsum purissimum, ac Christi Domini Patrem, Nutritum, Tutorem, Salvatorem, tam infeliciter nupsisse putabimus, ut tam multi illis palmam præripuerint, ipsam & illum in puritatis proposito anteverterint? Quasiverò non illi Principes, decus, ac trophæum totius castimonie existant? quorum vitam non solum Virgines sed & Conjuges tanquam omnis pudicitia exemplar debeant intueri & imitari. Etsi ergo illi omnibus omnia facti sunt, utpote omnium uterque virtutum perfectissimum speculum, attamen in eo maximè excellunt, quod primi omnium insuetam hanc omnibus retro sæculis rationem & viam virginitalis ingressi sunt, quodque primi in Conjugio supra humanum morem vixerint, nullo carnis usu, Angelicâ vitâ, ut frater & soror, non ut Conjuges: quæ quoniam miracula erant, idèo majore miraculo stupente naturâ, illa mundo filium edidit, hic suscepit.

Ultima ratio talis est, quod si Dei-^{LVIII} para Virgo congressum Divi Josephi post Christi nativitatem admisisset, & cum eo filios alios procreasset, magnum haberent Judæi & Hæretici fundamentum negandi non ex Josepho cui desponsata tunc erat genitum; quandoquidem constaret ex sequentium procreatione liberorum cum illo non fuisse continentem?

Maneat ergo inconcussa hæc veritas, quam docent Divus Hieronymus in cap. 12, Matthæi, & lib. contra Helvid.

D. Au.

D. Augustinus serm. 14 de Nativit. Domini. D. Anselmus in cap. 12. Matthæi. Rupertus in cap. 1. Matthæi, Beda in c. 3. & 6. Alcuinus in cap. 2. Joannis, Hugo de Sancto Victore quæst. 5. in ad Galatas, & Artic. 4. ad 3. Scholastici cum Magistro in 4. sentent. dist. 30. & cum illis jam omnis Theologorum Chorus, Divum Josephum non tantum ante Christi partum Virginem fuisse, sed etiam post, & perpetuò castè cum castissimâ & purissimâ Coniuge suâ convixisse.

CAPUT V.

An illam quam in Coniugio semper servarunt Continentiam Divus Joseph & Beata Virgo servarint ex voto?

I. **U**OC Sacrum Par Coniugum, licet sub lege vixerit veteri, ex tunc tamen Evangelico plenos Spiritu, supra legem philosophatos fuisse, ac vixisse, quis dubitet? In his enim eas deprehendimus virtutes, quas non solum antiqua Lex (quæ nihil ad perfectum adducit) non vidit, sed etiam quas nec ferè Evangelium docet, quia nimirum extra omnem aliarum creaturarum ordinem tam veteris quam novi fœderis, ob specialissimam ad Christum relationem & connexionem constituti, ad altiorem alterum, scilicet unionis hypostaticæ, quemadmodum alibi dicimus, evecti sunt.

II. Enimverò, ut ne longius huius asserti probationem quæramus, certum est nec etiam in Evangelio vel vestigium inveniri ejus continentia, quam in his sacris Coniugibus admiramur, & prædicamus, Virginalis dico in Coniugio, & per votum Deo dicatæ & consecratæ: Licet enim verum sit Apostolum 1. Corinth. cap. 7. exhortari ut qui habent uxores tanquam non habentes sint. Id est juxtagentuinam D. Augustini lib. 1. de serm. Domini in monte cap. 14. in sine interpretationem, ut pari consensu vir cum uxore, si fieri potest, ab invicem abstineant, & castitatem

illibaram servent: nihil tamen ibi, nec alibi in omni Evangelicâ & Apostolicâ Scripturâ de tali abstinentiâ & castitate ex voto.

Itaque ordinaria antiquæ legis continentia erat, quod quis in coniugio propriâ contentus uxore, extraneæ non commiseretur: novæ legis quod Virginitas ex voto, sed in Cœlibatu, & extra matrimonium colatur: In his verò sacris Coniugibus Virginitas cum coniugio ita maritata est, ut hanc Deo voventes, seipsos ei purissimum & omnibus holocaustibus acceptabilis sacrificium obtulerint: quæ propositio ita constans est apud omnes fideles, ut jam nemo sit qui illam neget, nec ullus unquam quantum spectat Beatam Virginem, nisi Antidico-Marianitæ, de quibus supra, & Novatores aut Vorifragi, aut certè votorum, aut præcipuè continentia hostes impuri, ex quibus Calvinus, ita pro omnibus clamat in suâ Harmoniâ. *Existimabimusne, inquit, Virgine passam fuisse se marito collocari, ut eum luderet? fuisse profectò perfidia gravi reprehensione digna, si sanctum Coniugii fœdus, non sine ludibrio Dei suscepisset.* Quasi verò ut ne virum luderet Virgo virginum, debuerit dum Josepho nupsit aut ei nupta convixit, perpetuò parata esse ad copulam carnalem, ac sic mente & proposito Virgo esse deluisse; sin minus, gravis perfidia & ludibrii Dei in sancto Coniugii fœdere suscipiendo realit: & non potius dicendum pro honore tantæ Matris & tanti Filii, ipsam viro suo propositum suum aperuisse, ac illum aliunde satis ad Angelicam virtutem dispositum, verbis & exemplo suo, divino præsertim adspirante Numine perduxisse.

Nec solâ authoritate nititur hæc veritas, sed etiam rationibus, & probatur primò quoad Beatam Virginem: Nam si dum nupsit, & etiam nupta debuit semper esse parata ad congressum virilem, quomodo ergò Virgo, cò sensu quo semper credidit Ecclesia, quæ teste D. Augustino in Enchiridio cap. 34. nomen Virgo absolute & sine additò prolatum, de solâ Deiparâ, uti per Antonomasiâ tali, semper & ubique usurpavit? ideoque ab eadem Ecclesiâ in Litanis, & à Sanctis Patribus in suis scriptis

III.

IV.